

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Antoninus Ep. 2. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

fus, in patrio conditorio inter mortuos quatuor menses vixit, inter vivos deinde mortuus anno CCC. LXXII. nunc inter mortuos iterum vivit. Ex Baron.

Sicut fructus non invenitur in arbore, in qua flos prius non apparuerit; sic in senectute honorem legitimum consequi non poterit, qui in adolescentia disciplinâ alicujus exercitatione non laboravit. S. Cypr. de 12. Abus.

S. ANTONINUS EP. 2. Maii.

ANTONINVS Florentinorum Præsul, ad CHRISTI in cruce imaginem sublimis raptus, mellitissimis vulnerum osculis aliquandiu inhæsit. Atque ex his illum uberibus hausisse amorem crede, quem in omnes postea pauperes dispensavit, tum ratus præclare se rem administrasse domestica, si domi nec supellex, nec penus esset. Viderat ædibus Cælites insidere; ingressus cum duas ingenuas, sed pauperes virgines operi cum matre intentas reperisset, liberali manu paupertatem sublevavit. Verum cum illæ se luxui deinceps dedissent, pulsisque è tecto bonis geniis mali successissent, ut meliores iterum hospites in ædes immigrarent, emigrare otium jussit. Illud jucundum dictu. Rusticellus canistrum pomis onustum Divo donarat. Hic gratias habuit. At cum ille referri sibi maluisset, ANTONINVS pomis in unam lancem, solennibus verò illis & in chartâ descriptis verbis, *Deo gratias*, in alteram injectis, rem examini permisit; & ecce duo verba pondere suo omnia poma superarunt: ut planè decipi egenos à divitibus videamus, dum hi pro tam exiguâ stipe tantum multum recipiunt. Obiit porro an. M. CCCC. LIX. Ægrotantis verba illa feruntur: *Servire DEO regna-*

3. Maii.

VITÆ SANCTORVM.

225

re est. & illa morientis: Sancta & immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio. Imò verò ANTONINE, egregiè scivisti: Virgo moriens eam in cælum usque extulisti. Ex Vinc. Mainard.

Ne simus hic negligentes, ut non per infinita secula postmodum pœnitentiam agere cogamur, ubi nihil proderunt lacrimæ. In studiis atque laboribus gaudent Angeli atque Archangeli, sicut contrà in torpore ac negligentia gaudet inimicus. S. Ephrem. tom. 1.

INVENTIO S. CRUCIS. 3. Maii.

GAudent alii crucem, quam cælum mittit, missam amittere; at amissam olim Christi crucem invenisse hodie se gaudet Helena, triumphat. Rei gestæ ordinem hîc habes. Latebat crux terrâ, plus odiis Judæorum sepulta. At Helena, cum primum filius Constantinus Maxentium debellavit crucis sanctissimæ auspiciis, quò grata foret, omnigenio viribusque eruere defossam, orbique adorandam proponere contendit; tunc demum credens thesaurum se reperturam, si crucem. Ita locus à superstitione primum purgatur, & infame Veneris stabulum statuaque dejicitur: mox humus altè egeritur; tandem tergeminae cruces parent, & ponè titulus crucis reflexus. In ipsissimas auri venas offendisse Helenam credidisses. Minuebat tamen lætitiâ publicam illud, quòd quænam ex tribus Servatoris crux foret; sic nondum constaret. Sed opportunum consilium Macarius urbis Episcopus suggessit, iussitque ordine singulas morientifortè tunc mulieri imponi. Pergebat illa ad primæ contactum mori, itemque ad secundæ, ad tertiæ denique incolumis revixit. Huic Helena templum struere dignum magnificentia suâ, crucem

K 5

cent.